

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 104/26

Luxemburg, 16 iulie 2026

Hotărârea Curții în cauzele conexate C-258/23 | Imagens Médicas Integradas, C-259/23 | Synlabhealth II și C-260/23 | SIBS – Sociedade Gestora de Participações Sociais ș.a.

Inspecții efectuate de o autoritate de concurență: dreptul Uniunii nu se opune ridicării, fără o autorizație prealabilă eliberată de o instanță, de mesaje electronice cu caracter profesional schimbate între angajații și membrii conducerilor întreprinderilor vizate de o investigație

Cu toate acestea, dreptul național trebuie să prevadă o încadrare strictă a competențelor autorității de concurență, precum și garanții adecvate și suficiente împotriva abuzurilor și a arbitrarului, în special prin intermediul unui control jurisdicțional ulterior efectiv

În cadrul unei investigații ce a vizat practici anticoncurențiale, autoritatea portugheză de concurență a ridicat din incintele societăților incriminate mesaje electronice schimbate între angajații acestor societăți. Societățile respective au contestat ridicarea de mesaje electronice, considerând că aceasta ar fi trebuit să fie autorizată de un judecător de instrucție, iar nu de Ministerul Public. Instanța portugheză care examinează cauzele a sesizat Curtea de Justiție.

Curtea consideră că ridicările efectuate constituie restrângeri nu numai ale dreptului la respectarea vieții private și de familie, ci și ale dreptului la protecția datelor cu caracter personal. Totuși, aceste restrângeri par să fie justificate de obiectivul de interes general, prin care se urmărește menținerea unei concurențe nedenaturate. De asemenea, ele par a fi proporționale. Rezultă că **dreptul Uniunii nu se opune, în principiu, reglementării unui stat membru în temeiul căreia, în cadrul unei investigații privind o încălcare prezumată a normelor de concurență, autoritatea națională de concurență procedează, în incintele destinate activităților economice sau comerciale, la ridicarea de mesaje electronice al căror conținut are legătură cu obiectul inspecției, fără a dispune de o autorizație prealabilă eliberată de o instanță.**

Totuși, în lipsa unei autorizații prealabile eliberate de o instanță, ridicările trebuie să fie **legal încadrate, strict limitate și supuse unui control jurisdicțional ulterior complet**. Pe de altă parte, atunci când ridicarea de documente se realizează din telefoane mobile, calculatoare sau alte suporturi informatice utilizate atât în scopuri private, cât și profesionale, **accesul la datele pe care le conțin poate constitui o ingerință gravă sau chiar deosebit de gravă în drepturile fundamentale în discuție**. Într-un asemenea caz, **accesul la aceste date trebuie să fie supus controlului prealabil al unei instanțe sau al unei entități administrative independente**.

În cadrul unei investigații privind încălcări ale dreptului concurenței¹, autoritățile portugheze au ridicat documente de afaceri rezultate din mesaje electronice schimbate între angajații și membrii conducerilor societăților în cauză. Societățile respective s-au opus ridicării de documente, susținând că dreptul lor la secretul comunicațiilor² fusese încălcat și că autorizarea unor asemenea ridicări era de competența judecătorului de instrucție, iar nu a Ministerului Public.

Instanța portugheză care examinează cauzele solicită în esență Curții de Justiție să stabilească dacă autorizația eliberată de Ministerul Public era suficientă.

Mai întâi, Curtea consideră că **mesajele electronice cu caracter profesional**, schimbate între angajații și membrii

conducerii unei întreprinderi prin intermediul sistemului acesteia de transmitere de mesaje, **intră în sfera comunicațiilor protejate de dreptul la respectarea vieții private și de familie**. Faptul că, având în vedere forma sau conținutul său, un mesaj electronic poate fi calificat ca având „caracter profesional” nu permite lipsirea sa de această protecție.

În continuare, Curtea subliniază că ridicarea documentelor vizate de autoritatea portugheză de concurență **este susceptibilă să privească nu numai dreptul la respectarea comunicațiilor, ci și dreptul la protecția datelor cu caracter personal**³. În această privință, Curtea arată că ridicările de mesaje electronice efectuate cu ocazia unor inspecții în incinte destinate activităților economice constituie în mod clar **restrângeri ale exercițiului** acestor drepturi.

Cu toate acestea, Curtea amintește că asemenea restrângeri pot fi admise dacă sunt prevăzute de lege, respectă substanța drepturilor în discuție, răspund unor obiective de interes general și sunt proporționale.

Curtea consideră că **aceste condiții par a fi îndeplinite în speță**. Ea arată printre altele că autoritățile **nu au acces nelimitat și generalizat** la conținutul mesajelor electronice și al sistemelor de transmitere a mesajelor electronice și că **datele** conținute în aceste comunicații **nu pot fi utilizate în alte scopuri decât identificarea comportamentelor anticoncurențiale care fac obiectul investigației**, astfel încât substanța drepturilor pare să fie respectată. Curtea apreciază că **garantarea unei concurențe nedenaturate este un obiectiv de interes general recunoscut de Uniunea Europeană**.

În ceea ce privește proporționalitatea măsurii, Curtea apreciază de asemenea că importanța pe care o prezintă acest **obiectiv poate justifica o ingerință în drepturile în discuție și că niciun alt mijloc**, la fel de eficient și care să aducă atingere mai puțin acestor drepturi, nu se prezintă ca fiind o **alternativă satisfăcătoare**. În ceea ce privește caracterul proporțional al restrângerii exercițiului drepturilor în cauză, mai concret **gravitatea** acesteia, care decurge din faptul că ridicarea de date a avut loc fără o autorizație prealabilă eliberată de instanță, Curtea observă **că o asemenea ridicare este în general încadrată de garanții** procedurale destinate să asigure în special securitatea, integritatea și confidențialitatea acestor date. Pe de altă parte, dispozițiile de **drept al Uniunii** privind punerea în aplicare a normelor de concurență **nu impun eliberarea de către o instanță a unei autorizații prealabile** pentru o inspecție efectuată în incinte destinate activităților economice.

Totuși, Curtea subliniază că, **în lipsa unei autorizații prealabile eliberate de o instanță**, protecția persoanelor împotriva abuzurilor și a arbitrarului impune **un cadru legal strict și o limitare strictă ale măsurilor în discuție**, precum și garanții sub forma unui **control jurisdicțional ulterior complet**. Curtea adaugă că, în cazurile examinate, inspecțiile și ridicările de documente au fost autorizate de Ministerul Public portughez, care este o autoritate judiciară autonomă. Autorizația pe care a dat-o este de natură să contribuie la încadrarea legală strictă a inspecțiilor și a ridicărilor de documente efectuate, în special în ceea ce privește stabilirea oportunității, a duratei și a amplitudinii materiale ale acestora.

În sfârșit, Curtea formulează o rezervă: nu se poate exclude faptul că suporturile pe care erau păstrate e-mailurile în discuție și la care inspectorii au putut să aibă acces includeau **telefoane mobile, calculatoare sau alte suporturi informatice aparținând membrilor conducerilor și angajaților întreprinderilor** care au făcut obiectul investigației. Întrucât asemenea dispozitive pot fi utilizate simultan în scopuri private și în scopuri profesionale sau comerciale, **accesul la datele păstrate în ele poate conduce la o ingerință gravă sau chiar deosebit de gravă în drepturile fundamentale în discuție**, deoarece ansamblul acestor date ar putea permite tragerea unor concluzii foarte precise privind viața privată a persoanei vizate. Într-un asemenea caz, **accesul la aceste date trebuie să fie supus controlului prealabil al unei instanțe sau al unei entități administrative independente** care dispune de toate atribuțiile și prezintă toate garanțiile necesare în vederea asigurării unei concilierii a diferitelor interese legitime și drepturi în cauză.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul hotărârii](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+ 352) 4303 3732.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

¹ Mai precis, aceste investigații priveau o practică concertată potențială între întreprinderi, care a determinat o creștere a prețurilor cu ocazia furnizării de servicii de teleradiologie unor spitale care fac parte din serviciul național de sănătate (cauza C-258/23), o potențială înțelegere referitoare la prețurile testelor „Covid-19” solicitate autorităților portugheze de sănătate publică (cauza C-259/23) și, respectiv, o suspiciune de abuz de poziție dominantă în domeniul procesării plăților (cauza C-260/23).

² Articolul 7 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, potrivit căruia „Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a comunicațiilor sale.”

³ Protejate prin articolul 8 din Carta drepturilor fundamentale.